

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
V a s á r n a p .

Felolós szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Kapuzárás után.

(T) Soha nemzet oly nemesen lélekemelő, sőt mondhatni: büszke önérettel nem tekintett bevezetett alkotására, mint az ezeréves állami fenállását ünneplő magyar nemzet, midőn a felséges királyi szó megnyitotta kapuit annak a mesészerű tündérországnak, mely élőképe ezeréves küzdelmeinknek minden szándékolt eltiprás fölött győzedelmeskedő kitartásunknak, s minden vonalon bámulatot keltő kulturális haladásunknak. Azóta félesztendőn keresztül valóságos zarándokhely volt az a száztornyú aranyos kupoláktól ragyogó város, a haza testéből alkotott test, nem hiányozva annak csoda-hatásához varázs ereje sem.

A kinek talán aggályai voltak nemzetünk jelenlegi létjogosultsága iránt, annak csak futó pillantást kellett vetnie történelmi kiállításunk felhalmozott, fejedelmi kincseket érő ereklyéire, melyek őseink dicsőségéről oly ékesszólóan regélnek, s izmaiban mintegy duzzadni érezte az ujult erőt a lankadatlan kitartásra, a minden akadályt legyőző küzdelemre. S ha az aggódó honfiszivet kétely fogta el nemzetünk jövő sorsa iránt, elegendő volt egyetlen tekintet a jelenkor kolosszális, mond-

hatni sokban korunkat is felülmuló alkotásaira, hogy a kétség helyére megnyugvás szálljon az iránt, hogy, a kard hatalmával biztosított első ezer-évek méltó párja leszen a kalapács, a toll, a véső, az eszet s a tudomány és művészet egyéb eszközeinek nem kevésbé ellenállhatlan hatalmával biztosítandó újabb ezerév.

Ez alatt a félesztendő alatt az idegen nemzetek ajkai is az ezeréves magyar nemzet dicsőségéről zengedeztek, jóakaratu barátaink legnagyobb öröme, s ami nekünk szintén elismerés, ellenségeink legnagyobb irigykedésére.

Elzarándokoltak hozzánk se-regestül távoli országok kiváló férfiai, élvezték világhírű magyar vendégszeretetünket, bámulták korszakos alkotásainkat, s hirül viték a világ minden tája felé, hogy Magyarország nemesak a Hortobágyból áll, hanem például székes fővárosa világvárosi jelentőséggel bír, s a magyarok nemesak csikósokból és gulyásokból állanak, — mint eddig hívék, — hanem a tudomány és művészet eddig elért zenitjén álló illusztris férfikkal büszkén dicselkedtünk.

Ezek valának kiállításunk megfizethetlen, örök becsü, s hatásában egyelőre talán ki sem

számítható eredményei *kifelé*, — most azonban, midőn a ministeri bucsuzó szóra bezárulnak a tündér ország kapui, csak utólagos áttekintéssel is nézzünk utánna, hogy esodaszép kiállításunk meghozta-e a kívánt eredményt *befelé*?

Nehezünkre esik a súlyos ítéletet kimondanunk, s még ajkunkról is szeretnők visszautzni a lesújtó szót, — de a szomorú tények, a már is jelentkező sajnos következmények felmentenek az elfogult önbíráskodás vádjától, s nekünk lenne örömünk legnagyobb, ha egyszer rossz próféták lennénk.

Bizony nem!

Azt már bizonyítani is meddő fáradozás volna, hogy produkáló iparunk pang már évek óta. De az utolsó években az iparágak művelői mindentelkővetek anyagi erejüket a lehetőleg megfeszítettek, hitelképességüket teljesen kimerítették, csak azért, hogy tönkjutásukat elődázassák, alapjában megrongált egészségtelen üzleti állapotaikat prolongálhassák az ezredéves kiállítás megnyitásáig, mert egyedül ettől várták bajaik orvoslását, a mostoha idők által ütött sebek gyógyítását.

Most ütött a leszámolás órája, s a haldoklókat elhagyta még a gyógyulás reményének éltető ereje is. Eddig csak reméltek, de most

T Á R C Z A .

A veszettségről.

Irta: Dr. Siklós Albert.

Az ebmarás folytán megsebesült öt egyén esete méltán rémületbe ejthette közönségünket. Mindenki ajkára önkéntelenül tolul a kérdés, vajon a marások veszett ebtől származhatnak-e, kell félünk a betegségek legrettenetesebbjének kitérésétől: a veszettségtől? A kártalanán tett állatot Szerthe állatorvos boncolta.

A lelet szerint, nevezetesen sem az egyes zsigerek állapota, sem a gyomor-nak veszettségénél jellegzetes tartalma nem utalnak arra. Az előzmény szintén eléggé megnyugtató. Egy-eltévedt, otthon láncon tartott, félig elvadult pusztabeli eb ezáltalán kóborlása közben a kintzóségtől gyötörve, tapasztalatilag a veszettséghez hasonló izgatottsági állapotba jutott, jelen esetben szemtanuk szerint, az előző napon otthon még pláne egészen rendszeren viselkedett. Két éve, hogy Teré-

ziefelden Odor molnár 6 éves fiaeskájának alkarját hasonlólag egy szintén eltévedt pusztai eb csaknem öszemarezan-golta, utána egy öreg, magával tehetetlen asszony végtagjairól szősz szerint lerágtta az izmokat, majd több eb megmarása után egy pástort támadott meg, a kinek villával sikerült volt a dühöngő állatot leszurni.

A verőcezi hatóságnak, a betegnek Pasteur intézetünkbe leendő felszállításának javaslatával jelentést tettem, öt hónap múlva jutott el hozzám a válasz a belügyminiszterium fordító osztályából egy magyarra átfordított, igen udvarias átirat képében, mely szerint a foganatosított boncolat veszettséget nem volt képes megállapítani.

Az ily esetekben kifoghatatlan népképzlet első sorban nem a szakszerű orvosi segélyre, hanem inkább a titkos esodaszerekre gondol, melyek koronkint azon hirben állottak, illetőleg abba hozatnak, hogy bevételükkel a veszettség kitérését meg lehet előzni, azaz biztos sikerrel meggyógyítani. Az alföldön, hol min-

dig sok a kóborló eb, alig van helység, melynek lakói közt ne volna ily titkos esodaszert birtokosa, a kihez alkalmilag nemesak a köznép, de sajnos az intelligensebb elem is fordul.

A horvát Körös melletti faluban lakó Nemesics család a veszettség ellen való gyógykezelhetési patensét állítólag József esászártól kapta s a jog apáról fiura száll. A mi vidékünket, a Gyöngyösmellék és Szörényen lakó Gölöncsér testvér pár akarná boldogítani, s nekem egy sikeres szem kezelésért „hálából” a titok alkalmi fellebbentését ígérték, de én, háladatlan erről mitsem akartam hallani! A hirhedt titkos szerek, legtöbbszörre következő, a szervezetre nézve éppen nem közömbös gyógyszerek, illetőleg mérgek keverékeiből állanak: kőrösbogar, nadragulya (atropa belladonna) gyűszűkevirág, higanykészítmények, lupulin foghagyma, hánytató borkő, carbolsav. Ezen mixtum compositum nagyobb adagjának bevétele legtöbbször oly borzasztó hatása, hogy a szegény, ráadásul még pénztől is kifosztott áldozat valósággal őrlőng, de ennek

már annak is vége. Itt állunk a legszomorubb valóság előtt s leplezetlenül ki kell mondanunk, hogy a kiállítás fent részletezett minden erkölcsi diadala mellett is nemesak nem volt hasznára a kisiparnak és kereskedelemnek, hanem határozottan kárára.

Ezen sajnós körülmény fölött pedig nem lehet könnyedén átsiklani, mert éppen ezen kereset források képviselői képezik a nemzet testének egyik legagilisabb zömét.

Ha valaki rászánta magát arra, hogy tevékenységével részt és helyet követelt magának a kiállítás keretében, akkor lehuzta még hetedik bőrét is maga a kiállítás, s valóban csak plátói értelemben jöhet most már ember számban. Ha pedig iparának föllendülését a kiállítástól, illetve az ezzel kapcsolatosan remélt emberáradattól várta, akkor alaposan csalódott feltevésében, számításában.

Az ember áradat, a valóságos népvándorlás, — szívesen konstatáljuk, — ha nem is a vérmes reménynek megfelelőleg — de mégis részben meg volt, sőt éppen ez a körülmény a Budapestre felránduló közönség szükségleteinek fedezését elvonta a vidéki kisipartól és kereskedelemtől, de korántsem a székes-fővárosi ipar és kereskedelem javára, mert a következmények sajnós tanúsága szerint ezek is megrövidültek.

Mi nyelte el tehát annak a rengeteg kiállítást látogató közönségnek pénzét?

Elnyelte az a néhány zsebelő vállalat, mely az ezredéves kiállítás czégre alatt a tisztas ipar és kereskedelemnek határozott rossz akaratu megrontására szemérmelenül üzte manipulációt és intézte merényleteit a gyanútlan közönség zsebe ellen.

Mindezekben már csak az a

legsajnosabb, hogy ezeknek az állításoknak valódiságát nem lehet letagadni, s a kapuzárás ünnepeles hangulatát erősen megzavarja a tönkre ment iparosok és kereskedők kétségbeesése, s önkénytelenül is ajkukra száll az a mondás:

— Még egy ilyen győzelem és veszve vagyunk.

H i r e k.

— **Korosolya egyesület.** Ungár Henrik a helyi érdekű vasút állomás főnöke, a jégsporthoz kedvelő baresi fiatalsággal karöltve azon fáradozik, hogy minél több tagból álló koresolya egyesület alakítsanak. A jégpályát a helyi érdekű vasút állomása közelében elterülő árokban akarják létesíteni, mely a jégsporthoz kedvelő közönségnek már régebb megszokott alkalmas helye. A koresolya egyesület tagsági-díjja rendes tagoknak 3 frt, kültagoknak 2 frt. Reméljük, hogy Ungár főnök ur és a fiatalság fáradozásait siker fogja koronázni, s közönségünk — talán már nemsokára — pompásan fog mulatni a jól gondozott jégpályán s hisszük, hogy leleményes fiatalságunk, — hasonlóan más városokhoz — jégen tartandó több mulatsággal is fogja fűszerezni a koresolyázás élvezetét. Ujabbán halljuk, hogy a koresolya egyesület javára mulatságot is rendeznek.

— **A baresi szolgabírói hivatal-épület** hála a kedvező időjárásnak, elérte már a tetőmagasságot, e hó 14-én szombaton tartották Hirth Gyula és Biczó Ferenc munkavezetők a bokréta ünnepélyt, a zászlókkal fölcifrázott diszitényen éltetve Bares polgárait, Spur mérnököt, Fenyőssy főszolgabírókat és Stigler építész vállalkozót. E héten a hatalmas épület már tető alá kerül.

— **Műkedvelői előadás.** A baresi ifjúság folyó évi november hó 22-én vasárnap az ujonnan épített szinkörben jótékony célú műkedvelői színelőadást rendez, színre kerül a „Piros bugyelláris.” Helyárak: I-ső hely 80 kr., II-ik hely 60

kr. Az előadás kezdete pont 8 órakor. Előadás után a kaszinó nagytermében táncmulatság rendeztetik, melyen Sárközi János zenekara fog közreműködni.

Reméljük, hogy az ifjúság, — mely nem egy élvezetes estét rendezett már a színpad deszkáin közönségünknek, — ez alkalommal is kitünteti magát. Közönségünk pedig — tekintve a jótékony czélt is, — pártolni fogja a műkedvelőket.

— **Az első fagy** A bál úgy szép, ha hó és ropogós fagy van; havunk ugyan nincs, de a fagy, az első fagy megjött az első bálra, a baresi nőegyleti bálra. Szombaton e hó 14-én reggelre ugyancsak kopogós fagyra ébredtünk, no de elég hosszú is volt az ősz, hadd jöjjön el a tél, a mulatságok kedves szezonja. Hiszszük, hogy Bares ismét kitesz magáért a mulatságokban, hisz máris több mulatság van a küszöbön; tánczra fel fiatalok!

— **Veszélyes eb.** Mult vasárnap reggel Bareson az a rémes hír verte fel a lakosok nyugalmát, hogy egy kóborló veszett kutya vasárnap a kora reggeli órákban többeket megmart, így Gertner-hoffer Jánost, Papes Antalnak, Nikolausz Józsefnek, Varga Ferencnek és egy asztalosnak a tanoncát s még másokat. Hatóságilag ez eset rögtön ki is lett doboltatva s egyszersmind elrendelve, hogy kutyáját mindenki tartozik 40 napig zárva tartani, ellenkező esetben agyonlövetik minden szabadon járó kutya. A megmart embereket kedden fölküldték Budapestre a Pasteur féle intézetbe gyógykezelés végett, bár az agyonlőtt kutya boncolásánál orvosilag konstatálva lett, hogy tulajdonképpen nem is volt veszett és így nincs is oly nagy ok az aggodalomra.

— **Ujbarcon** a kutyák, — dacára hogy elrendeltetett azok 40 napi elzárása a mult vasárnap kóbor kutya esete miatt, még mindig szabadon járnak; ajánljuk ezt a hatóság figyelmébe.

— **Lopások.** Bareson e hó 13-án reggel esendőreink 2 megköttözött suhancot kísérték végig az utczán, nem kis bámulatára a járókelőknek. Az illetők nem közönséges tolvajok. Az egyik Kovács István vasmegyei, a másik Horváth József alsó-lendvai (Zalamegye) illetőségű

így kell lenni, mondja az élelmes javas, mert rosszat csak rosszal lehet kiüzni. A esodaszer bevételét már sok ember élte árán is fizette meg! Megbízható statisztikai adatok szerint száz megmart és azonnal orvosilag szakszerűen kezelt egyén közül 313, nem kezelt közül 848 szenvedett veszettségben. Siker annál inkább várható, minél rövidebb idő telt el a kezelés és a marás között. Az orvosirodalomban egyetlen egy biztos sikerű gyógykezelésről sem tétetik említés ott, hol a veszettség már kitört. Elképzelhető, mily rettenetes betegség lehet ez, ha a esupán tüneti kezelés legfontosabb mozzanata a göresök mérséklése czéljából: a mély bódítás, mely szokszor megváltásszerű, ha a beteg abból többé fel nem ébred. A védhimlő és lépfene elleni absolut becsü beoltások után legtöbb bizalmat helyeztek Pasteurnek veszettségellenes beoltásaiban, melynek lényege a következő. P. a veszett eb gerinczvelőjéből egy darabkát a tengeri nyúl lékelt koponyájának kemény agyburka alá helyezték, a veszettség ezen 14 nap mulva tört ki, ha már most az ily

módon megveszettből tovább és tovább oltott, végül a veszettség kitörésére már csak 7 nap kellett. Ezen legerősebb fertőző képességgel bíró gerinczvelő részlet a napon szárítva egy idő mulva elveszti hatásképességét, ha már most e hatástalan anyagot sterilisált huslébe eldörzsölve kutyának bőre alá fecskendezett és ez után mint hatásosabb anyaggal új bőr-aláfeccskendezéseket eszközölt, végre oda jutott, hogy az állat s majd utána az ember ily módon a leghatályosabb anyaggal szemben is, mentességet nyertek. A világ különböző nagy városaiban ezen oltási elvek szerint létesített Pasteur intézetekben már sok tizezer embert kezelték, ezek közül ha sokan haltak is el — talán a késői kezelés folytán, — vagy ha más részénél a veszettség elodázva, csak egytől öt év mulva tört ki, legnagyobb részén azonban mégis segítve lön; így tehát a P. féle oltás idejekorán alkalmazva igen becses eljárás. A feltalálónak, mint az emberiség egyik legnagyobb jótevőjének nevét a megérdemelt hallhatatlanság dicsőszorujára fogja övezni.

Az immunisáló (mentesítő) anyag készítésének legbiztosabb módja még nincsen teljesen felderítve, a tudomány ezen napi kérdése lázasan foglalkoztatja a tudós elméket. A teljes siker már csak a közel jövőé, mert jó és helyes nyomokon haladnak.

Európai hírű Pasteur intézetünk tudós vezetője, Dr. Högyes tanár nagyban hozzájárul e kérdés tisztázásához. A közegészségtan már régtől fogva javasolja a kutyák számának korlátozását, már Paracelsus is felismerte közvetítő szerepüket többféle betegségek, de különösen a bélférges terjesztésében.

A veszettség csaknem kizárólag kutyák — esetleg ezek által megmart állatokról terjed. Az óvógyógyászati oly rendszabályokat követel, mely e lehetőséget kizárják, vagy a legszűkebb határok közé szorítják. Első helyen említendő a hirhedt fényűzési, — majda háziebek csökkentése, a mi legezelszerűben nagy ebadók kirovása által volna elérhető. A történelmi nevezetességű kutyavásár méltó ellentétje ezen adónem behozatala alkalmával országszerte

katona szökevények, kik már 2-szer szöktek meg huszár-ezredéktől, amiért büntetésből 1888 óta 1892-ig utánszolgáltak. 1893-ban újból, azaz harmadszor is megszöktek s azóta egész mostanig lopás volt a rendes foglalkozásuk, mit az ország különböző részeiben üztek.

Állandó zughelyük Kaszaloviczán (Horvátország) volt egy molnárnál, ide hordták a lopott tárgyakat, vagy az azokért eladás útján befolyt pénzt. Horvátországból e hó 6-án jöttek át Baresra, hol 7 rendbeli lopást vittek véghez. Innét a szomszédos községekbe mentek rabolni, Csokonyában 6 helyen raboltak, majd Babócsára tették át működésük terét. Rinya-Szt-Királyra is ellátogattak, itt egy Juhász József nevű gazdánál 400 rőfnél több vásznat loptak el. Azonban gaztetűket nem sokáig üzhették, mert a baresi járőrök a babócsaiakkal nyomába járt a közveszélyes tolvajoknak és e hó 10-én sikerült is nekik a két katona szökevényt elesipni, kik ma már a kaposvári kir. törvényszék börtönében elmélnednek, bizonyára nem irigylésre méltó sorsuk fölött.

Minden esetre dicséret illeti egy a baresi, valamint a babócsai esendőröket, kik ily közveszélyes tolvajokat meggátoltak további gaztetűkben. A kézre kerítésben részük van Baresról: Auguszt Sándor őrmesternek és Pintér Pál köz-esendőrnek.

Babócsáról: Marton Gyula őrmesternek, Nagy István őrsvezetőnek és Szabó István köz-esendőrnek.

— **Csavargó tolvajok.** Az alábbi közleményt egy kis csokonyai barátunk, egy VI. elemi osztályban járó iskolás fiú küldte be hozzánk; szorgalmáról, a helyes írást s jó fogalmazást illetőleg, beszéljen helyettünk levele, mi csak azt jegyezzük meg: dicséret illeti őt is, — de a tani-tóját is!

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Tudatom, hogy Csokonyában a múlt pénteken éjjel két sopronmegyei csavargó

folyt kutyairtás. A megszokott régi, esetleg helytelenebb alapu adónem mindig kedvesebb mint az újabb és helyesebb.

A szájkosarat szükséges volna oly alakban állandólag kötelezővé tenni, mely a marakodást lehetetlenné teszi. A kóborló kutyák összefogdozása, vagy nagy váltságdíj mellett való szabadon bocsátása inkább kivihető, mint Bounell, a híres állatvédő indítványja, hogy az ebek hegyes metsző- és szemfogai ráspollyal, vagy fogóval eltompittassanak.

Ez egy új fogspecializmust teremte, melynek a nyelvek körül tán sokkal nagyobb jövője lehetne. Veszetségi esetén, de már gyámjánál a kutyáknak legalább 6 hónapig tartó szigorú elzárása rendelő. A gyanus állatot **ezélszerűbb** jól fertőztelenítendő helyiségben a betegség lefolyására megfigyelni, mintsem leölni, mert a boncsolási adatok — a veszetségi gondolatától is elfogulva — sokszor megbizhatatlanok.

Különbben sem tör ki a betegség minden megmaraton, mert a ruhán, vagy eszizmán át történő marásnál a fertőző esirokat kizárólag tartalmazó nyál könnyen a seben kívül marad, sőt többszörös, egy-

elvitte mindent, a mihez csak hozzá fértek, pl. elvittek egy bundát, zsírt, több pár eszimat és még több ruhaneműt; vásznat is találtak náluk. Hanem pórul jártak, meri mikor a múlt hétfőn Babócsán árulták a bundát, az ott járó csokonyai emberek megismerték és a babócsai esendőrökkel elfogatták őket; azok elhajtották Csokonyába a tolvajokat. Itt tudódott ki, hogy sopronmegyeiek voltak és hogy több év óta üzik gonosz mesterségüket.

Találtak náluk egy pisztolyt és löport is. Most már a bíróság kezében vannak, hogy elvegyék büntetésüket.

Ezzel maradtam Csokonyában, 1896. november 11-én.

Tekintetes Szerkesztő Úr

alázatos szolgálója:

Jónás János,
VI oszt. tanuló.

— **Óriás-leány.** Fiedler baresi fényképész a napokban nem közönséges halandót örökített meg fényképező masinériájával; az illető méltán megilleti az óriás halandó nevet is. Egy 11 éves leányról van szó, Bartha Erzsikének hívják, Bartha József visontai jómódu földműves leánya. Az illető leányka nem kevesebb mint 116 kilót nyom; magassága 165 centimeter. A vele egy fényképen levett ugyancsak 11 éves fiú valóban eltörpül mellette. Egy élelmes német bizonytalán világgá hordozná a fiatal óriás-leányt vagyonszerzés céljából, de a leány önértetes atyja ilyenre nem vállalkozik.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, kiknek előfizetése november 1-jével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Egyszersmind kérjük lapunk barátjait és előfizetőit legyenek szivesek lapunkat ismerőseik körében is ajánlani.**

másutáni marásoknál sem lesz azok mindegyike nyállal fertőzött. Braziliában a Pasteur oltások előtt egy veszett eb 14 féll meztelen embert mart meg, ezek közül csak ötön tört ki a veszetségi. Fertőzéshez okvetlenül szükséges a bőr, vagy nyakhártya sérülése, bár sokszor alig is látszik valami. A harapási sebek következő sorrendű helyeken a legveszedelmesebbek: arc, kezek, alsó, — felső végtagokon. Veszett eb marásnál a legelső teendő a sebet jól kiszivni, utána a szájat tisztára kiöblíteni, a többi már az orvos és a Pasteur intézetet illetik.

Volna szárnyom . . .

(Kisfaludy Károly kiadatlan költeménye.)

Volna szárnyam! elröpülnék

Egy kies vidék felé,

S ott pihennék, hol mádarhang

Éled, s a vig csermelyé;

Míg a Hivnek gyöngye karja

Édes lángra költene

És az álmod szép honából

Szebb valóra intene.

Mulattató.

A böles természet. Az utazás fadaralmaiban eltikkadt vándorlegény az erdőközepén pihenőre dült le egy terebélyes tölgyfa has árnyában. A földön mellette feküdt kuszó indájával egy szépen kifejldött, hatalmas görögdiñnye, feje fölött pedig a szellőfuvalmától vigan esörömpöltek a makkoeskák.

Ezek láttára a vándorlegény a következő elmélnedésbe merült:

A nagy természet mégse egészen bölesen rendezte be az ő háztartását, mert ime ez a szép, nagy és nemes gyümölcs a földporában kúszik, azok a hitvány makkoeskák pedig fent kaczerkodnak a szellő fuvalmával a magasban.

Eközben elszenderült. Álmából azonban csakhamar hirtelen felrezzent, mert egy makkoeskát leverte a magasból a szellő, s az éppen az orrára esett. Ekkor eszébe jutott előbbeni elmélnedése és megelégedéssel konstatalta, hogy mégis csak bölesen rendezte be a természet az ő háztartását, mert ha az a hatalmas görögdiñnye kaczerkodott volna fenn a magasban a szellő fuvalmával és most az esett volna az orrára, ugy bizonyára nem volna többé kedve a természet bölesessége felett elmélnedni.

Szerkesztői üzenetek.

M. F. urnak Nagy-Atád. Megkaptuk, majd átnézzük, eddig időnk nem volt hozzá. Szívélyes üdvözet!

Sz. D. urnak Csokonya. Köszönjük a szives figyelmet, mellyel lapunkat megajándékozta. A napokban levél megy, addig is szívélyes üdvözet!

HIRDETÉSEK.

Egy szorgalmas s erőtéljes 14—15 éves fiú

mészáros tanonczul

felvétetik Hoffmann és Krausz mészárszékébe, Barcstelepen.

VASUTI MENETREND.**Barcsról indul:**

Kanizsára . . .	reggel	6 óra	10	perez.
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	9 "	05	"
Pécs — Szigetvárra				
"	reggel	7 "	32	"
"	délután	5 "	18	"
Pákrácra . . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	20	"
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16	"
"	délután	2 "	15	"

Barcsra érkezik:

Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21	perez.
"	délután	4 "	46	"
"	este	9 "	47	"
Pécs — Szigetvárról				
"	délelőtt	10 "	49	"
"	este	8 "	41	"
Pákrácrról . . .	délelőtt	10 "	53	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobrról	délben	12 "	36	"
"	este	8 "	11	"

A bárcsi könyvnyomdában

egy szolid, jóházból való fiu, ki irni, olvasni

jól tud

tanonczul

felvétetik.

KÖNYV
PAPÍR
író és
rajz-eszközök
raktára.

Özv. Habianac Augusztné.
fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

B A R C S O N.

Kép,
T Ü K Ö R,
és stb.
a leg-
jutányosabb
áron
kapható.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.